

черны, което Гърцытъ изобщо давали на Аравитянытъ. Въ Русскытъ лѣтописи срѣщатъ са още и други названія за Българытъ; тѣй са говори: 1) за Българы на Волга или *приволгскы*; 2) за Българы *сребърны* или *нукратскы*, които живѣяли край р. Кама и, вѣроятно, близу до нѣкой сребърны рудници, отдѣло зели името си ⁽¹⁴⁾; 3) За Българы *тимтюзы*, които были съвѣдны на нукратскытъ; 4) за Българы *герешманскы* — при рѣка Герешмана; 5) за Българы *Хвалисеки*, или нижни при Каспійското море, което по напредъ у Русскытъ са наричало *Хвалисекимъ*, по името, види са, на самытъ тѣзи Българы.

Не са знае положително ако сичкытъ тукъ преброены племена или трибы сѣ влазяли въ състава на българското царство между Волга и Донъ, или имало нѣкои отъ тѣхъ, които сѣ живѣли въ отдѣлни общины, като другытъ Славены (§ 3.). Исторіята обаче ни казва, че силата имъ траяла доста дълго време, докато най-подиръ была съвсѣмъ съборена въ XIII-й вѣкъ отъ голѣмыя Чингиз-Хановъ сынъ *Батая* (Batou). Тѣй, колкото съ време были са преселили къмъ Дунава, смѣсили са съ Славенытъ, а останалитъ послѣ кое са слѣхъ съ покорителитъ си, кое са порусихъ — и дыря сега нѣма отъ тѣхъ.

« Много мѣчно ѣ, казва Григорьевъ, да са опредѣли пространството на българската държава (приволгска) по онуй време; въ продълженіе на четири столѣтія, то трѣбало да са измѣнява, спередъ работытъ на народа. Арабскытъ географы твърдѣ тъмно говорѣтъ за него, а въ нашытъ (т. е. Русскытъ) нищо не можахмы да намѣримъ. Вѣроятно ѣ, че господаруванъето българско на вѣсточната страна на Волга было ѣ по-заячено неже на западната. Туй са доказва отъ развалинытъ на границата. » За съжелѣніе,

(¹⁴) *Нукратъ*, дума арабска и значи сребро.